

Foaia Parohială

Iunie 2022

Nr. 17

Pogorârea Sfântului Duh, Cincizecimea sau Rusaliile

Duminica a opta după Sfintele Paști este cea a Cincizecimii, a Pogorârii Sfântului Duh sau a Rusaliilor – numită în popor și *Duminica mare*. Cincizecimea se numește așa pentru că se prăznuiește la 50 de zile după Paști. În Vechiul Testament, Cincizecimea amintea de primirea Legii pe Muntele Sinai, de suferințele evreilor în pustiu, precum și de necazurile cele multe prin care au trecut, până să ajungă în pământul făgăduinței. În Noul Testament, aceasta zi amintește de venirea Duhului Sfânt peste Apostoli, Duh Care ne dă Legea duhovnicească, ne călăuzește spre tot adevărul și ne învață cele plăcute lui Dumnezeu. Astfel, Cincizecimea ne arată ieșirea din răutatea necredinței și ziua întemeierii Bisericii în chip văzut.

Pe când Ucenicii se găseau în foișor, în ziua Cincizecimii, cam pe la ceasul al treilea din zi, s-a făcut pe neașteptate tunet din cer, în așa fel, încât a străbătut mulțimea adunată la Ierusalim din toată lumea; și Duhul Sfânt S-a văzut în chip de limbi de foc, pogorând nu numai peste cei doisprezece Apostoli, ci și peste cei șaptezeci de ucenici; și aceștia au început să grăiască în limbi străine, fiecare din Apostoli grăind limbile tuturor neamurilor. Astfel, nu numai cei de alt neam auzeau pe Apostoli grăind în limba lor proprie, ci și Apostolii înțelegeau și grăiau limba fiecărui neam. Duhul Sfânt a venit după ce au trecut zece zile de la Înălțare, iar nu îndată după Înălțare, spre a face pe ucenici să-L aștepte cu și mai multă înflăcărare. Tradiția zice că în fiecare zi venea să se închine aceluia Trup îndumnezeit al lui Hristos câte una din cetele îngerilor. Deci, după împlinirea celor nouă zile, împăcarea fiind săvârșită prin Fiul, în a zecea zi a venit în lume și Mângâietorul. Duhul Sfânt S-a pogorât în chip de limbi de foc, ca să arate că este în legătură cu Cuvântul cel viu sau pentru că Apostolii trebuiau să învețe mulțimile și să le aducă la Hristos și prin mijlocirea Cuvântului. S-a pogorât apoi, în chip de foc, ca să arate pe de o parte, că Dumnezeu este foc mistuitor, iar pe de alta, pentru nevoia de curățire; și S-a împărțit în limbi, pentru haruri. Și precum odinioară a amestecat pe cei ce știau numai o limbă și i-a împărțit în mai multe limbi tot așa și acum, celor

ce cunoșteau numai o limbă, le-a dat să cunoască multe limbi, ca să adune pe cei ce erau de diferite limbi, risipiți în toate laturile lumii. Faptul s-a petrecut într-o zi de sărbătoare (evreii sărbătoreau și ei Cincizecimea), pentru a fi cât mai mulți cei adunați și ca prin ei vestea să se răspândească pretutindeni; apoi și pentru ca cei ce se aflau acolo de Paști și văzuseră cele săvârșite atunci asupra lui Hristos, să aibă de ce să se minuneze. De asemenea, s-a petrecut în această zi, fiindcă se cuvenea ca tot în timpul în care se dăduse Legea cea Veche, să se reverse și harul Duhului; după cum și Hristos săvârșind un nou Paște propriu, făcuse în loc de Paștile cel obișnuit, Paștile cel adevărat. Duhul nu S-a așezat pe buzele Apostolilor, ci pe capetele lor, căci capul este ocârmuitorul și partea cea mai aleasă a trupului și cuprinde în el mintea, de la care și limba își trage graiul, rânduindu-i astfel pe Apostoli învățători ai tuturor celor de sub soare. Vuietul care a avut loc și focul s-a întâmplat din pricină că ele au fost și în Sinai, arătând prin aceasta, că și atunci și acum Duhul este Același, dând Legea și orânduind toate. Cincizecimea, a 50-a zi de la Învierea Domnului, este ziua voită de Tatăl, făgăduită de Fiul și împlinită de Sfântul Duh. Este ziua deplinei revelații a Sfintei Treimi în lume: crearea, mântuirea și sfințirea. În această zi se inaugurează un nou mod de legătură între cei ce cred și Dumnezeu, mod sau chip nevăzut de ochii noștri, dar simțit de inimă. Înainte de patima Sa cea de bunăvoie, știind Iisus toate cele ce aveau să se întâmple cu El și nevoind să-i lase pe Apostoli în deznădejde, le-a făgăduit că va trimite pe Duhul Sfânt, Duhul Adevărului, care-i va călăuzi și va vesti cele viitoare, îi va mângâia și îl va preamări, căci „din al meu va lua și vă va vesti”. El se va numi Mângâietorul, fiindcă va mângâia pe tot cel ce se lasă călăuzit de El. E totodată sărbătoarea întemeierii Bisericii Creștine, căci în aceeași zi, în urma cuvântării însuflețite a Sfântului Apostol Petru, s-au convertit la creștinism *ca la trei mii de suflete*, care au alcătuit cea dintâi comunitate creștină din Ierusalim (Fapte 2,41), nucleul Bisericii de mai târziu. Astfel a luat ființă în chip văzut Biserica, adică Împărăția lui Dumnezeu pe pământ,

Parohia Ortodoxă Română Sf. Nicolae, Offenbach

Backstrasse 16, 63069 Offenbach am Main, Mobil: +49 174 160 5808, E-Mail: rok103@aol.com

flacăra Duhului Sfânt în lume. S-a împlinit în acest mod țelul final al Întrupării, al jertfei de pe cruce și al Învierii Domnului. Sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt a fost numită în românește „Rusalii” de la sărbătoarea trandafirilor din lumea romană, consacrată cultului morților. Creștinii au preluat obiceiul roman, făcând din sâmbăta dinaintea Rusaliilor una din zilele de pomenire generală a morților.

+++++++

Sfântul Ierarh Bonifatie – Apostolul Germaniei

Sfântul Bonifatie a fost de neam englez și s-a născut în jurul anului 675 în ținutul Devon, primind la botez numele de Winfrith, care se traduce „prieten al păcii”, nume ce îi va fi schimbat în Bonifatie, „făcător de bine”, de către papa Grigorie al-II-lea în 719. A intrat în mănăstire de la o vârstă fragedă, iar la 30 de ani a devenit preot. Avea o mare dragoste pentru citit și învățătură, dar, deși îi întrecea pe toți în cunoaștere, avea o desăvârșită smerenie și dragoste astfel încât în scurtă vreme a ajuns să aibă mulți ucenici. Pe când se părea că va face o carieră intelectuală și scolastică strălucită, s-a aprins în el dorul de a-L mărturisi pe Hristos în fața celor care nu auziseră de El. Astfel, în anul 716, va pleca pentru prima dată în misiune în Frisia, pe teritoriul Olandei de astăzi, unde se vorbea o limbă asemănătoare cu limba engleză vorbită la acea vreme. Între anii 716-722 a întreprins mai multe călătorii misionare, după Frisia, în Thuringia, din nou Frisia și apoi Hesse (Hessenul de azi). Însă începutul adevăratei creștinări a germanilor este considerat momentul tăierii stejarului închinat zeului Thor, zeul tunetului la vechii

În tradiția Bisericii Ortodoxe, în ziua imediat următoare marilor sărbători se comemorează persoanele care stau în legătură nemijlocită cu persoana sau evenimentul aflat în centrul respectivei sărbători. Întrucât persoanele Sfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, sunt într-o legătură nemijlocită, luna de după duminica Rusaliilor este consacrată proslăvirii Sfintei Treimi. (basilica.ro)

germani, care constituia centrul slujirii lor idolatre. Acest lucru s-a întâmplat în anul 723, la puțin timp după ce fusese hirotonit episcop (30 noiembrie 722). Pe locul și din lemnul stejarului Sfântul Bonifatie a ridicat în 724 o biserică închinată Sfântului Petru. Mai târziu în jurul acestei biserici s-a dezvoltat orașul Fritzlar, sau Friedeslar cum se chema în Evul mediu al cărui nume vine de la „friedenslehr” care înseamnă „învățătura păcii”. În 739 Sfântul Bonifatie face o nouă călătorie misionară, de data aceasta în Bavaria și întemeiază aici 4 eparhii: Regensburg, Salzburg, Friesing și Passau. Între 743-744 ucenicul său Sturm construiește la dorința Sfântului Bonifatie mănăstirea de la Fulda unde sfântul voia să se retragă la bătrânețe și tot aici să fie îngropat. În anul 754 întreprinde ultima călătorie misionară în Frisia. Aici, după ce a botezat un număr mare de localnici, aflându-se în apropiere de Dokkum (Olanda) în ziua de 5 iunie 754, ziua Pogorârii Duhului Sfânt în acel an, Sfântul Bonifatie a primit cununa mucenicească, fiind ucis de războinicii păgâni. Trupul său sfânt a fost dus la mănăstirea sa din Fulda, așa cum îi fusese dorința. Sfintele sale moaște odihnesc și azi în catedrala din Fulda, într-o raclă aflată în altar, iar data sa de prăznuire este ziua de 5 iunie. Și în acest an parohia noastră a făcut un pelerinaj la Fulda pentru închinarea la sfintele moaște ale Sfântului Bonifatie, pelerinaj care a avut loc chiar în ziua sa de prăznuire. Într-o capelă alăturată catedralei s-a făcut slujba Acatistului Sfântului cu participarea multor credincioși. Fie ca Sfântul Bonifatie să ne fie și nouă celor de azi, ca și celor de demult, îndreptător și luminător pe calea dreptei credințe!